

บทที่ 3
อุปกรณ์และวิธีการดำเนินการ

อุปกรณ์

1. อุปกรณ์จับแมลง

1.1 การจับแมลงบก

- สวิงจับแมลง
- กับดักแสงไฟ (light trap)
- กรวยยี่ภู่รองรับแมลง (beating trap or beating umbrella)
- กับดักมาไลซี (Malaise trap)

1.2 การจับแมลงที่อาศัยอยู่ในดิน

- กรวยเบอร์ลีส (Berlese funnel)

1.3 การจับแมลงที่อาศัยอยู่ที่ผิวน้ำดิน

- ขวดหลุมพรางดักแมลง (pitfall trap)

2. อุปกรณ์ทำให้แมลงตาย

- 2.1 ขวดฆ่าแมลง ที่บรรจุสารพิษประเภทโปรแตสเซียมไซยาไนด์

3. อุปกรณ์ในการจัดและเก็บรักษาแมลง

- 3.1 กระจกกระดาษรูปสามเหลี่ยมเพื่อเก็บแมลง
- 3.2 เข็มปักแมลง เบอร์ 1 - 3
- 3.3 อุปกรณ์จัดรูปแมลง ได้แก่ เข็มหมุด โฟม กระดาษใส
- 3.4 ตู้อบแมลง
- 3.5 กล่องเก็บรักษาแมลง
- 3.6 ขวดแก้วขนาด 2 ลบ.ซม.
- 3.7 แอลกอฮอล์ 70%
- 3.8 ลูกเหม็น
- 3.9 ปากคีบ

4. อุปกรณ์วินิจฉัยและจำแนกแมลง

4.1 กล้องจุลทรรศน์แบบ Stereo

4.2 คู่มือวินิจฉัยแมลงของ Borror et al. 6th ed.(1989), สุธรรม (2510) และไพฑูรย์ (2539)

5. อุปกรณ์บันทึกข้อมูล

5.1 ปากกาดินสอ สมุดจด

5.2 กระดาษ label

5.3 กล้องถ่ายรูป

5.4 แผนที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเชียงดาว เพื่อประกอบการวางแผน

5.5 เครื่องคิดเลข

6. สถานที่ศึกษา

6.1 ภาคสนามในการจัดเก็บรวบรวมตัวอย่างแมลง ทำการเก็บแมลงในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่

6.2 ภาคปฏิบัติการ ในการวินิจฉัย วิเคราะห์แปรผลข้อมูลทางสถิติที่ หน่วยวิจัยแมลงเศรษฐกิจ ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

7. แผนและวิธีการดำเนินการ

7.1 กำหนดวิธีการวางตำแหน่งพื้นที่ในการสำรวจแมลง โดยทำการกำหนดพื้นที่สำรวจแมลงออกเป็น 2 แบบ คือ

7.1.1 สำรวจแมลงจากเส้นสำรวจกลาง (transection) โดยกำหนดตำแหน่ง (site) ให้เป็นไปตามลักษณะของระบบนิเวศ พืชพรรณไม้ หรือภูมิประเทศของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเชียงดาว เส้นสำรวจกลางจะต้องมีการกำหนด ความยาว (length) ประมาณ 200 - 800 เมตร, พิกัดจุดเริ่มต้น (start), จุดสิ้นสุด (finish), ความสูง (altitude) และเส้นระดับความสูง (conture line) หลังจากได้เส้นสำรวจกลางแล้ว ให้กำหนดชื่อพ้อยณณะภาษาอังกฤษพิมพ์ใหญ่ เป็นตัวแทนของเส้นสำรวจกลางนั้นๆ เช่น A, B, C, D..... หลังจากจับแมลงได้ให้ใส่รหัสบนตัวแมลงลงไป เช่น A1/16 หมายความว่า เป็นแมลงที่จับได้จากเส้นสำรวจกลาง A จุดย่อยที่ 1 ตัวที่ 16 เป็นต้น

7.1.2 สํารวจแมลงแบบเป็นจุด (spot) เป็นการสํารวจแมลงให้กระจายไปทั่วพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเชียงดาว เพื่อให้ได้แมลงที่เป็นตัวแทนของพื้นที่มากที่สุด จุดดังกล่าวจะรวมไปถึง บริเวณริมน้ำ ไร่นา หน้าผาสูงชัน การเก็บแมลงแบบจุดใช้สัญลักษณ์อื่นที่ไม่ใช่พยัญชนะภาษาอังกฤษพิมพ์ใหญ่ เช่น #, @, * ..... หลังจากจับแมลงได้ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับการสํารวจแมลงจากเส้นสํารวจกลาง แต่ให้เปลี่ยนรหัส เช่น #1/4 หมายความว่า เป็นแมลงที่จับได้จากจุด # จุดย่อยที่ 1 ตัวที่ 4 เป็นต้น สำหรับตำแหน่งของการสํารวจแมลงจากบริเวณเส้นสํารวจกลาง และ สํารวจแมลงแบบเป็นจุด แสดงดังภาพที่ 3.1 และตารางที่ 3.1

7.2 การจับแมลง ให้ทำการจับแมลงโดยวิธีการสุ่ม เดือนละ 4 ครั้ง รวมทั้งสิ้น 48 ครั้งในแต่ละตำแหน่งโดยวิธีดังนี้

7.2.1 การใช้สวิงจับแมลง ใช้จับแมลงที่มีการเคลื่อนไหวหรือบินอย่างรวดเร็วจนจับไม่ได้ เช่น ผีเสื้อแมลงปอ แมลงวัน วิธีการจับแมลงควรตวัดสวิงโดยแรงและเร็วให้แมลงลงสู่ก้นถุงแล้วบิดมือพับปากถุงบิดไม่ให้แมลงออกจากสวิง

7.2.2 กรวยยักษ์รองรับแมลง ทำด้วยเหล็กขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 60 เซนติเมตร ด้านใต้ปลายกรวยจะมีขวดฆ่าแมลงที่ใส่ แอลกอฮอล์ 70% อยู่ด้านใต้ ใช้รองรับแมลงโดยเฉพาะพวกด้วงรวมทั้งมวนและหนอนบางชนิด เมื่อถูกรบกวนจะแก้งทำเป็นตายทิ้งตัวลงมาจากต้นไม้ โดยนำไปแขวนไว้ใต้ต้นไม้ที่คาดว่าน่าจะมีแมลงดังกล่าวหากินอยู่

7.2.4 กรวยเบอร์ลิส ประกอบด้วยกรวยมีตะแกรงกันเศษดิน เศษใบไม้หรือขยะ โดยจะใส่ดินตัวอย่างในปริมาตร 25x25x10 ลบ.ซม. ที่คาดว่าน่าจะมีแมลงอาศัยอยู่ในกรวยเบอร์ลิส โดยข้างใต้กรวยจะมีขวดฆ่าแมลงที่ใส่แอลกอฮอล์ 70% ส่วนด้านบนใช้ความร้อนไล่แมลงให้ตกลงไปยังขวดฆ่าแมลง โดยใช้ดวงไฟขนาด 100 วัตต์ เปิดทิ้งไว้อย่างน้อย 12 ชั่วโมง แมลงที่อยู่ในดินที่ใส่ลงไป ในกรวยเบอร์ลิสด้านบน จะหนีความร้อนลงไประดับล่างและตกลงไปยังขวดฆ่าแมลง กรวยเบอร์ลิสเหมาะสำหรับ จับแมลงที่มีนิสัยแทรกตัว หรือหลบหนีซ่อนตัวอยู่ตามพื้นดินและขยะมูลฝอย แมลงดังกล่าวส่วนใหญ่มักมีขนาดเล็กและสีกกลมกลืนกับสภาพแวดล้อม เช่น ด้วงขนาดเล็ก

7.2.4 กับดักมาไลซี อาศัยหลักการที่ว่าแมลงบินไปข้างหน้าแล้วจะไม่ยอมบินย้อนกลับในทางเดิม ลักษณะกับดักเป็นเด่นซึ่งทำด้วยมุ้งตาละเอียดยึดหรือผ้า บนยอดกับดักจะมีขวด

ฆ่าแมลงที่ใส่แอลกอฮอล์ 70% ติดอยู่ เมื่อแมลงพยายามบินหนีขึ้นไปด้านบนก็จะตกลงไปในช่วงฆ่าแมลง กับดักแบบนี้มักใช้กับ แมลงวัน ผึ้ง ต่อ แตน ผีเสื้อ

7.2.5 กับดักแสงไฟ ใช้จับแมลงที่ออกมาทำกิจกรรมในเวลากลางคืน โดยแสงไฟที่ใช้ ต้องมีความถี่ที่เหมาะสมกับแมลงแต่ละชนิด โดยใช้หลอดไฟแสงจันทร์ขนาด 100 วัตต์ เป็นตัวล่อแมลง สามารถแบ่งการจับแมลงแบบกับดักแสงไฟออกเป็น 2 แบบ คือ

- แบบกระโจมไฟ ซึ่งภายนอกจะคลุมด้วยผ้ามุ้งเป็นรูปกระโจม เพื่อสะดวกในการจับแมลงที่บินมาเล่นแสงไฟโดยแมลงจะเกาะที่ผ้ามุ้งด้านนอก ซึ่งจะเปิดไฟไว้ตั้งแต่พระอาทิตย์ยังไม่ตกดินจนถึงเที่ยงคืน

- แบบกับดักแสงไฟที่มีช่วงฆ่าแมลงใส่แอลกอฮอล์ 70% ใส่อยู่ด้านใต้ ด้านบนเป็นกรวยขนาดใหญ่ นำไปไว้ได้หลอด black light แมลงที่มาเล่นแสงไฟจะตกลง ไปในช่วงฆ่าแมลง เปิดไฟล่อแมลงตั้งแต่พระอาทิตย์ตกดิน จนถึงเช้าวันรุ่งขึ้น

7.2.7 ขวดหลุมพรางดักแมลง ใช้ขวดปากกว้างขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของปาก 12 ซม. สูง 30 ซม. หรือใช้ขวดกาแฟขนาดใหญ่ใส่ฟอร์มาลีน 10% ลงในขวด แล้วฝังขวดในบริเวณจุดที่กำหนด ให้ปากขวดเสมอกับพื้นดินแมลงที่หากินบริเวณผิวดินจะเดินตกลงไปในขวดหลุมพราง ปล่อยขวดหลุมพรางไว้ 7 วัน จึงมาเก็บขวดหลุมพรางดักแมลง หลังจากจับแมลงได้แล้วให้ใส่รหัสตามจุดที่กำหนดไว้ที่ตัวแมลง

7.3 การทำให้แมลงตาย

7.3.1 บีบด้วยมือ ใช้กับแมลงที่มีปีกบางและจึกขาตายง่าย เช่น แมลงปอ ผีเสื้อ แมลงข้าง เมื่อจับแมลงได้แล้วให้พับปีกขึ้นเหนือลำตัว ให้นำหัวแม่มือกับนิ้วชี้และนิ้วกลางอีกข้างหนึ่งบีบตรงอกของแมลง เพื่อทำลายกล้ามเนื้อที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนไหวของแมลงที่อยู่บริเวณอก แมลงจึงเคลื่อนไหวไม่ได้ บิน เดินและหายใจ ไม่ได้

7.3.2 การใช้ช่วงฆ่าแมลง โดยใช้กับแมลงทั่วไป เช่น แมลงวัน ผึ้ง ต่อ แตน โดยใส่แมลงลงไปในช่วงฆ่าแมลง แล้วรีบปิดฝาเพื่อป้องกันแมลงออก สารพิษในช่วงฆ่าแมลง จะเข้าสู่ระบบหายใจของแมลงทำให้แมลงตายในที่สุด

7.4 การจัดรูปร่างแมลง

7.4.1 ควรทำให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้หลังจากแมลงตายเพื่อป้องกันส่วนต่างๆ ของร่างกายแมลงแข็งตัวจนไม่สามารถจัดทำได้ ใช้เข็มปักแมลงโดยใช้ขนาดของเข็มสัมพันธ์

กับขนาดแมลง ในแมลงขนาดใหญ่จะต้องใช้เข็มเบอร์ใหญ่ตามไปด้วย ในการปักให้ปักในแนวตั้งทะลุส่วนนอกด้านบนลงด้านล่าง ทะลุผ่านส่วนนอกลงไปให้อยู่ระหว่างขาของแมลง ตำแหน่งในการปักขึ้นกับชนิดของแมลง เช่น ต้องให้ปักตรงมุมขวาของอกปล้องที่ 2 และในแมลงที่มีปีก เช่น ผีเสื้อ แมลงปอ ให้กางออกจัดทำทางให้สะดวก ซึ่งเป็นทำปกติของแมลงที่อยู่ธรรมชาติ เพื่อสะดวกในการศึกษาโครงสร้างภายนอกของแมลงนั้น ๆ

7.4.2 การติดกระดาษสามเหลี่ยม แมลงขนาดเล็กอาจติดที่ปลายทับของกระดาษสามเหลี่ยมด้วยกาว สำหรับตำแหน่งของแมลงที่จะติดกาวมีดังนี้ พวกด้วง ต่อ แตน แมลงวันติดด้านข้างของลำตัว พวกมวนติดด้านล่างของลำตัว

ตำแหน่งของส่วนร่างกายแมลงที่ติดกาวนี้จะใช้ในการวินิจฉัยแมลงไม่ได้ ดังนั้นส่วนใดของแมลงก็ตามที่จำเป็นต้องใช้ในการวินิจฉัยจะถูกปิดบังไว้ไม่ได้ กาวที่ใช้ในการติดแมลงควรมีควรมีคุณสมบัติติดแน่นและแห้งไว

7.5 การรักษาสภาพแมลง

7.5.1 การทำให้แมลงแห้ง เมื่อจัดทำแมลงได้ตามต้องการ นำแมลงมาอบความร้อนเพื่อให้ความชื้นในตัวแมลงออก ป้องกันแมลงเน่าและขึ้นรา โดยใช้อุณหภูมิระหว่าง 50 - 60 องศาเซลเซียส อบจนแมลงแห้งสนิท

7.5.2 ในแมลงขนาดเล็ก หรือลำตัวบอบบาง เช่น แมลงวัน แมลงหางหนีด ต้องใช้วิธีการดองในแอลกอฮอล์ 70% และบรรจุในขวดแก้ว ขนาด 2 ลบ.ซม.

7.6 การเก็บรักษาแมลง

7.6.1 เมื่อได้แมลงจากข้อ 7.2 และปฏิบัติตามข้อ 7.3, 7.4 และ 7.5 ให้นำแมลงมาเก็บในกล่องเก็บรักษาแมลงใส่ลูกเหม็นเพื่อป้องกันแมลงที่สำรวจได้มา ถูกแมลงชนิดอื่นทำลายเสียหาย

7.6.2 สำหรับแมลงที่ปฏิบัติตามข้อ 7.5.2 ให้เก็บรักษาบรรจุในขวดแอลกอฮอล์ 70% ขนาด 2 ลบ.ซม.ตามเดิม

7.8. การวินิจฉัยแมลง

ให้ทำการวินิจฉัยแมลงแต่ละตัวให้ได้อย่างน้อยระดับวงศ์ (Family) ตามหลักอนุกรมวิธาน ภายใต้กล้องจุลทรรศน์ Stereo โดยใช้คู่มือ วินิจฉัย ของ Borror et al. 6th ed. (1989) , สุธรรม (2510) และ ไพฑูรย์ (2539)

7.9 การวิเคราะห์แปรผลข้อมูลทางสถิติ และคณิตศาสตร์ เพื่อศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้างทางชีวภาพของแมลงในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเชียงดาว (Insect Biological structure)

7.9.1 ศึกษาคุณสมบัติของกลุ่มแมลง (Insect Community) แต่ละตำแหน่ง ดังนี้

- ข้อมูลพื้นฐานทางสถิติคือ ค่าผลรวม, มัธยฐาน, ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของแมลงในระดับอันดับ วงศ์ ชนิด และจำนวนตัวแมลง

7.9.2 หาความหลากหลายของชนิดแมลง (Insect Species Diversity) ดังนี้

- ค่า Species Richness (R) ของ Margalef จากสูตร
$$= \frac{S-1}{\log n}$$

- ค่า Dominant Species Index (C) จากสูตร
$$= \frac{n}{\sum_{i=1}^n (n_i/n)^2}$$

- ค่า Evenness (E) ของ Pielou จากสูตร
$$= E = \frac{H'}{\ln(S)}$$

- ค่าดัชนีความหลากหลายของ Shannon-Wiener จากสูตร จิรากรณ์ (2538)

$$H' = - \sum_{i=1}^n \left(\frac{n_i}{n} \right) \ln \left(\frac{n_i}{n} \right)$$

เมื่อ n_i = จำนวนตัวของแมลงชนิดที่ i

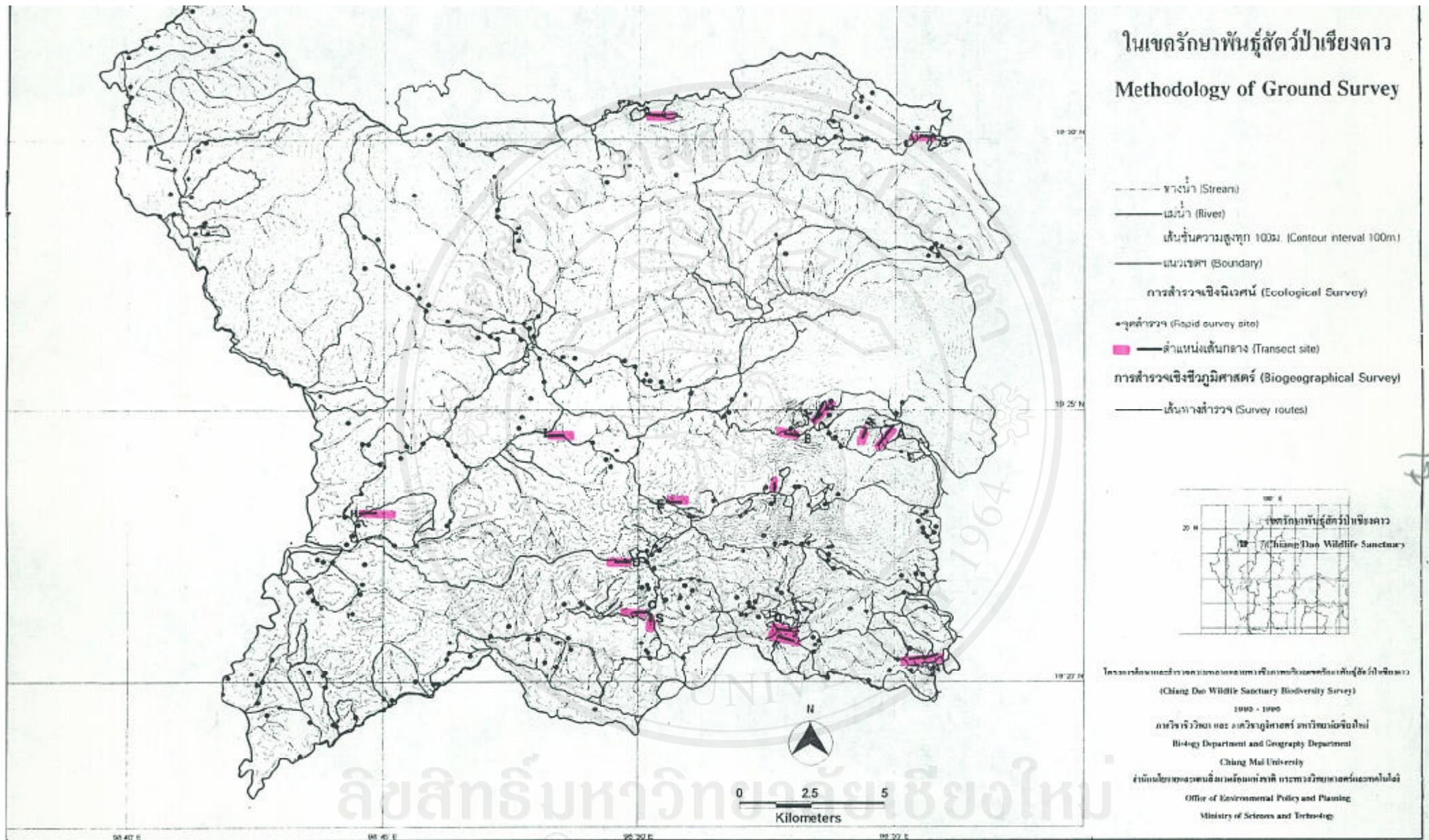
n = จำนวนตัวของแมลงทั้งหมด

S = จำนวนชนิดของแมลงทั้งหมด

ln อาจแทนด้วย $\log_2$ หรือ $\log_{10}$ ก็ได้

ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเชียงดาว
Methodology of Ground Survey

ภาพที่ 3.1 แสดงตำแหน่งการสำรวจแมลงแบบเส้นสำรวจกลาง (transection) และแบบจุด (spot) ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ เดือนกรกฎาคม 2538 - มิถุนายน 2539

ตารางที่ 3.1 แสดงรายละเอียดของตำแหน่งการสำรวจแปลงแบบเส้นสำรวจกลาง (transection)

ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเชียงดาวจังหวัดเชียงใหม่ ปี 2538 - 2539

ตำแหน่งที่สำรวจ	ความยาวของเส้นสำรวจกลาง (ม.)	พิกัดจุดเริ่มต้น	พิกัดจุดสิ้นสุด	ระดับความสูง (ม.)	ชนิดดิน	ตำแหน่งของเส้นสำรวจกลางกับเส้นระดับความสูง	ชนิดของป่าไม้และระบบนิเวศ
A	800	880458	907456	540-660	หินดินดาน	ตามขวาง	ป่าเขียดตลอดปีที่อยู่บริเวณที่ราบลุ่ม (Lowland Evergreen) พืชพรรณไม้อยู่ในแนวลำธาร ส่วนใหญ่ได้แก่ไม้เต็งรัง (Dipterocarpus turbinatus) พืชปกคลุมหน้าดินเป็นพวกหญ้า
B	500	880458	876459	950-970	หินปูน	ตามยาว	ป่าเขียดตลอดปีที่อยู่บริเวณที่ราบลุ่ม (Lowland Evergreen) มีป่ากล้วยขึ้นแทรกเป็นหย่อมๆ
C	500	8233 93	8283 98	1,180-1,290	หินดินดาน ผสมหินปูน	ตามขวาง	ป่าเขียดตลอดปีตามเชิงเขา (Hill Evergreen) พืชพรรณไม้มีหนาแน่นตามแนวลำธาร ลักษณะป่าเป็นป่าชั้นที่สอง (Secondary regrowth) มีโขดหินและต้นสนขึ้นกระจายทั่วไป
D	500	822416	817417	1,500-1,600	หินดินดาน ผสมหินปูน	บนสันกลาง	พื้นที่เป็นหน้าผาสูงชัน พืชพรรณไม้ส่วนใหญ่เป็นสน บางแห่งเป็นแอ่งระหว่างเขาสองลูก
E	500	835437	83436	1,420-1,480	หินปูน	ตามขวาง	ป่าผลัดใบ/ป่าไผ่ (Deciduous/Bamboo forest) พื้นที่ค่อนข้างเปิด อยู่ติดกับพื้นที่ที่มีการปลูกเพื่อเพาะปลูกทางเกษตรกรรม ต้นไม้มีหลายชนิดขึ้นอย่างหนาแน่น
F	500	834588	829688	1,080-1,140	หินดินดาน	บนสันกลาง	ป่าเขียดตลอดปีตามเชิงเขา (Hill Evergreen) ยาวไปตามหน้าผากว้างมีพื้นที่เปิดหลายแห่ง
G	500	927562	922561	570-630	หินดินดาน	ตามยาว	ป่าผลัดใบ/ป่าไผ่ (Deciduous/Bamboo forest) พื้นที่เป็นหน้าผาเตี้ย พืชส่วนใหญ่เป็นไผ่และไม้อื่นๆ รวมทั้งสักด้วย
H	500	729432	734433	780-870	หินปูน	ตามขวาง	ป่าเต็งรัง/ก่อ (Dry Dipterocarp/Oak) พื้นที่มีโขดหินปูนขนาดใหญ่ไล่จากพื้นดิน โขดหินมีความลาดชันมาก
I	500	794459	797450	780-790	หินดินดาน	ทางน้ำ	ป่าผลัดใบ/ป่าไผ่ (Deciduous/Bamboo Forest) พืชพรรณอยู่ในแนวน้ำไหลมากมาย พืชคลุมดินมีหลายชนิด มีไม้พุ่มและไม้ที่มีความสูงตั้งแต่ 20 เมตรขึ้นไป จำนวนมาก
J	260	912452	909461	540-550	หินดินดาน	ทางน้ำ	ป่าเขียดตลอดปีที่อยู่บริเวณที่ราบลุ่ม (Lowland Evergreen) มีพรรณไม้ขึ้นหนาแน่นแนวลำธาร พื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในหุบเขาหรือที่ราบบางแห่ง
K	700	885434	888470	720-900	หินดินดาน	ตามขวาง	จุดเริ่มต้นเป็นหน้าผาชันลาดลงไปยังป่าเปิด ซึ่งเป็นป่าผลัดใบ/ป่าไผ่ และมีลำธารขนาดเล็กไหลผ่าน
L	260	886435	888467	820-840	หินดินดาน	บนสันกลาง	จุดเริ่มต้นเป็นหน้าผาแคบ ป่าส่วนใหญ่เป็นป่าเต็งรัง (Shorea spp.) ครอบคลุมพื้นที่กว้าง จึงทำให้หน้าดินมีความชุ่มชื้นมาก และเป็นต้นกำเนิดของป่าเขียดตลอดปี
M	260	904452	904460	580-620	หินดินดาน	ทางน้ำ	ป่าผสมเขียดตลอดปี/ป่าผลัดใบ (Mixed Evergreen/Deciduous) มีพืชพรรณไม้ขึ้นตามแนวลำธารมากเหมือนกับ ตำแหน่ง J แต่มีปริมาณดินน้อยกว่า และน้ำไหลเร็วกว่า
N	500	923383	927385	480-520	หินแกรนิต	ตามขวาง	ป่าผลัดใบ (Deciduous forest) พรรณไม้ส่วนใหญ่เป็นไผ่
O*							* ไม่มีข้อมูล
P	500	9183 83	920383	180-560	หินแกรนิต	บนสันกลาง	ป่าเต็งรัง/ก่อ (Dry Dipterocarp/Oak) อยู่บนหน้าผาเตี้ย พืชพรรณไม้ไม่เหมือนกันตลอดความยาวเส้นสำรวจกลาง ความสูงของเรือนยอดไม้มีหลายระดับ
Q	500	873391	878389	1,160-1,130	หินแกรนิต	ตามขวาง	จุดเริ่มต้นเป็นหน้าผาชัน พรรณไม้เป็นสนกระจายอยู่ทั่วไป มีทางน้ำไหลผ่าน มีพืชพรรณไม้ขึ้นบริเวณลำน้ำมากมาย ทำให้มีป่าเขียดตลอดปีขึ้นปะปรายบนหน้าผาแคบๆ
R	500	873393	878392	1,130-1,180	หินแกรนิต	บนสันกลาง	พื้นที่เป็นหน้าผาแคบ พรรณไม้ส่วนใหญ่เป็นสน
S	260	829395	829398	1,190-1,205	หินแกรนิต	ทางน้ำ	ป่าเขียดตลอดปีเชิงเขา/สน (Hill Evergreen/Pine) พืชพรรณไม้ขึ้นตามแนวลำธาร เรือนยอดไม้ขึ้นอย่างหนาแน่น ต้นไม้ส่วนใหญ่มีความสูงตั้งแต่ 15 เมตรขึ้นไป และมีป่าชั้นที่สองขึ้นแทรกอยู่บ้าง
T	260	871441	871443	1,720-1,830	หินปูน	ตามขวาง	ป่าเขียดตลอดปีตามเชิงเขา (Hill Evergreen) มีความชันสูง มีหน้าผาชันและแคบ บางแห่งมีโขดหินใต้อันชันจำนวนมาก